

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Комисия по заетост и социални въпроси

2011/2024(INI)

29.9.2011

СТАНОВИЩЕ

на комисията по заетост и социални въпроси

на вниманието на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите

относно прилагането на Директива 2005/36/ЕО относно признаването на професионалните квалификации
(2011/2024(INI))

Докладчик по становище: Milan Cabrnoch

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по заетост и социални въпроси приканва водещата комисия по вътрешния пазар и защита на потребителите да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. счита, че свободното движение на все повече висококвалифицирани лица и на работници е сред ключовите ползи от европейското сътрудничество и от един конкурентен вътрешен пазар и е важен фактор за развитието на икономиките в целия ЕС, както и право на всеки гражданин на ЕС; убедено счита, че следва да се увеличи мобилността на работници сред гражданите на ЕС и че следва да се отстранят косвените пречки, при условие че бъде постигнат баланс между мобилността и качеството на професионалните квалификации;
2. насърчава всички инициативи, които имат за цел да улеснят трансграничната мобилност като средство за ефективно функциониране на пазарите на труда, както и като средство за насърчаване на икономически растеж и конкурентоспособност в рамките на ЕС; признава необходимостта от осъвременяване на Директива 2005/36/ЕО с цел да се гарантира ясна и солидна правна рамка;
3. настоятелно призовава Комисията да изготви единна европейска база данни, захранвана от държавите-членки, относно професионалните профили, които са правно защитени или са прилагани на практика в държавите-членки, база, която ще бъде използвана от безработните, работниците, специалистите, предприятията, публичните органи и т.н. и така ще улеснява мобилността в рамките на ЕС;
4. призовава държавите-членки да подобрят ефективността, с която публичните органи разпространяват информация във връзка с правата на работниците и процедурите за признаване на професионалните квалификации, като по този начин намалят възпиращия ефект на бюрокрацията, в рамките на мерките за насърчаване на мобилността;
5. изразява убеждение, че броят на регламентираните професии трябва да се преразгледа и би могъл постепенно да се намали и че трябва да се преразгледа и по възможност да се разшири обхватът на автоматичното признаване на квалификации по отношение на нови професии, като се обърне специално внимание също така на иновативните сектори, на секторите в промишлеността и услугите, които имат голяма добавена стойност, развиват авангардни технологии и имат голям потенциал за растеж, и на цифровите индустрии;
6. призовава Комисията да положи основите на амбициозна система за признаването на професионалните умения на всички работници, така че последните да могат да получат цяло или частично сертифициране (диплома, професионална диплома, удостоверение за професионална квалификация) на основата на своя професионален опит след признаване от комисия на придобитите знания и умения;
7. съзнава необходимостта от по-нататъшни мерки в областта на признаването на професионалните квалификации, като се има предвид, че въпреки отбелязания

реален напредък, съдържанието на курсовете за професионално обучение в различните държави-членки все още не е достигнало задоволително равнище на конвергенция;

8. счита, че следва на европейско равнище да бъде обърнато специално внимание на използването на европейски паспорт на уменията, който може да улесни мобилността на работниците и да създаде по-конвергентни образователни системи, за да отговори по-добре на нуждите на пазара на труда;
9. подчертава, че признаването на професионалните квалификации е тясно свързано със завършването на Болонския процес, който има за цел да създаде единно европейско пространство за висше образование;
10. подчертава, че държавите-членки трябва да запазят правото във всеки един момент да възпрепятстват автоматичното признаване на неподходящи квалификации чрез налагането на компенсационни мерки;
11. приканва държавите-членки да координират по-добре своите системи за формално и неформално образование с цел да подготвят бъдеща работна сила със сравними квалификации, които могат да допринесат за европейския пазар на труда, да повишат равнищата на производителност и да подобрят конкурентното поведение;
12. призовава Комисията да въведе система на Общността за признаване на придобитите умения, като ползва за модел университетската система със степени „бакалавър“, „магистър“, „доктор“, за да направи пазара на труда по-прозрачен за работодателите и по-достъпен за търсещите работа, които по този начин биха могли да се позовават на единна правна основа;
13. призовава Комисията за по-нататъшно усъвършенстване и правилно използване на Информационната система за вътрешния пазар (IMI) с цел осигуряване на централизирана и оперативна съвместима електронна система на регламентирани професии, която е прозрачна и до която компетентните публични органи, професионалните сдружения и съответните заинтересовани участници, като например социалните партньори, да имат лесен достъп, като същевременно се запазват принципите на защита на личните данни и се зачита принципът на субсидиарност;
14. призовава за актуализация на списъка на дейностите и за разглеждане на правилата относно автоматичното признаване в определени области, например в областта на занаятите, търговията и индустрията, и за укрепване на социалното партньорство в сектора на професионалното обучение и висшето образование; счита, че в това отношение европейската квалификационна рамка (ЕКР) може да предостави подходящи критерии;
15. подчертава необходимостта от учене, усъвършенстване на уменията и обучение през целия живот; обръща внимание на проблемите, които възникват при регламентирани професии, относно признаването на обучение, получено в друга държава-членка;

16. призовава за това, Директива 2005/36/ЕО да вземе предвид в по-голяма степен продължаващото обучение;
17. призовава Комисията, държавите-членки и всички засегнати заинтересовани страни да си сътрудничат по-ефективно с цел да се изготви общ стандарт за регистрация, в който се посочва кои професии трябва да са регламентирани и как и да се улесни използването на тази система, като тя се свърже с мрежата EURES;
18. изразява убеждение, че е необходим задължителен регистър, до който всички заинтересовани органи на държавите-членки следва да имат достъп, за да се наблюдават лицата, чието разрешение за упражняване на професията е били отнето в рамките на някоя държава-членка; подчертава, че една по-тясна взаимовръзка между държавите-членки и европейските институции, и по-специално разширяване и адекватно използване на системата IMI, която да включва активен механизъм за предупреждение, представлява възможно решение и би засилила и укрепила доверието на органите и обществеността в системата;
19. приветства предложението на Комисията, отправено в нейната Зелена книга, да се въведе механизъм за предупреждение в рамките на IMI, за да обменят компетентните органи информация относно здравни специалисти; настоятелно призовава Комисията да гарантира, че държавите-членки са задължени да се информират взаимно незабавно и активно, когато е предприето регулаторно действие срещу регистрацията на здравни специалисти или правото им да предлагат услуги;
20. счита, че не следва едно системно прилагане на езикови тестове да създава бреме за чуждестранните специалисти, които желаят достъп до трудовия пазар, и поради това призовава за прагматичен подход към езиковите тестове, съгласно който признаването е възможно без доказване на владенето на език; счита обаче, че работодателите трябва да могат да настояват на минимално равнище на владене на езика, изисквано за упражняване на конкретна работа, и да го подлагат на тест, и същевременно счита, че следва да се разгледат допълнително правилата в областта на владенето на език, приложими за здравните специалисти, които имат пряк контакт с пациенти;
21. подкрепя инициативите, които имат за цел да се адаптират системите на обучение към сегашните изисквания на пазара на труда и научния и техническия напредък, да се изяснят и уеднаквят минималните изисквания в областта на образованието и обучението, както и да се подобри системата за уведомяване и включване на нови специалности в директивата;
22. счита, че е от ключово значение дипломантите да се подготвят по-добре да отговарят на изискванията на пазара на труда, поради което подкрепя идеята за разширяване обхвата на предимствата, предоставяни съгласно директивата, така че да бъдат включени дипломантите, които желаят да прекарат период на платен контролиран стаж по специалността си в чужбина;
23. призовава за общо опростяване, подобряване на ефективността и повече прозрачност на съответните административни процедури и за намаляване на

разходите, което да позволи да се улесни и ускори признаването на професионални квалификации и по този начин да гарантира, че не се възпрепятства свободното движение на лица; приканва държавите-членки да осигурят въвеждането на оперативни механизми за координиране, надзор и преразглеждане.

24. признава възможните предимства, свързани с въвеждането на европейската професионална карта, по отношение на ускоряването и опростяването на процедурите за признаване; посочва обаче, че въвеждането на каквато и да било карта трябва да бъде предшествано от задълбочени оценки на въздействието и подробни оценяващи проучвания и да предоставя адекватна защита на данните за специалистите; счита също, че IMI би могла да спомогне за много по-бързо сътрудничество между издаващата държава-членка (държавата по произход на специалиста) и приемащата държава-членка (държавата, в която специалистът желае да се установи);
25. посочва, че използването на професионална карта е уместно също и за професиите, за които не съществуват минимални изисквания за обучението на равнище на ЕС и които не подлежат на автоматично признаване; като има предвид тази цел, счита, че държавите-членки следва да определят изискванията за допустимост до упражняване на професии и да вземат решения дали да налагат компенсационни мерки за специалисти от другите държави-членки и какви да са тези мерки;
26. подчертава, че все още съществуват значителни различия между системите на образование и обучение в различните държави-членки; ето защо счита, че в рамките на обучение, съчетаващо учебни занятия и практическа работа, периодите, които обикновено биват прекарвани в професионалните училища, следва да се признават при изчисляване на минималната продължителност на посещаване на учебно заведение, изисквана за определени специалности;
27. категорично се противопоставя на всякакви действия, насочени към това, кодексът за практиката да бъде правно обвързващ, поради аргумента, че незадължителният характер позволява на държавите-членки да прилагат процедурите за признаване по гъвкав начин;
28. призовава Комисията да преработи член 11 от Директива 2005/36/ЕО, за да се намали броят на регламентирани професии с цел повече гъвкавост при процедурите за признаване, като се променят бюрократичните процедури за признаване, основани само на академични резултати, и да се премине към общо признаване на квалификациите;
29. подчертава, че за да се компенсират значителни разлики в съдържанието на курсовете на обучение, държавите-членки следва да продължат да могат да налагат компенсационни мерки, по-специално адаптационни курсове;
30. твърдо заявява, че преразглеждането на директивата относно признаването на професионалните квалификации не трябва да води до отпадане на задължението за лицата, упражняващи регламентирани професии, да уведомяват компетентните органи, когато се преместват за първи път от една държава-членка в друга с цел да предоставят услуги; счита, че всяко отпадане на това задължение сериозно би

подкопало условията на надзор над професионалните дейности;

31. отбелязва, че Болонският процес следва да се ускори, като се преодоляват малките препятствия и се отстраняват излишните пречки, за да се гарантира по този начин гладкото протичане на процеса;
32. призовава Комисията и държавите-членки да имат предвид, че за да се създаде истински вътрешен пазар за специалисти, е необходимо признаването на сертификати и други доказателства за официална квалификация също както признаването на професионални квалификации, тъй като, за да се заемат постове с гражданска отговорност или в обществените служби, доказателствата за официална квалификация първо трябва да бъдат одобрени от компетентния орган;
33. посочва, че оценката на прилагането на Директива 2005/36/ЕО изисква да се изготви списък от сертификати и други доказателства за официална квалификация, които са признати в една или повече държави-членки, но не са признати в други държави-членки; списъкът следва също така да включва случаи, при които граждани на държава-членка, които са учили в университет в друга държава-членка, откриват, че дипломите им не се признават в държавата им на произход;

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	26.9.2011 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 30 -: 17 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Regina Bastos, Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, Milan Cabrnock, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Coffeati, Tadeusz Cymański, Frédéric Daerden, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Marian Harkin, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Liisa Jaakonsaari, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Adam Kósa, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Raffaele Baldassarre, Jelko Kacin, Ria Oomen-Ruijten, Antigoni Papadopoulou, Emilie Turunen, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka

1.